

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje nr 23 2021

Zondag 6 juni

Tweede zondag na Pinksteren

Epistel : H. Johannes 1: 3, 13 - 18

Evangelie : Lucas 14, 16 - 24

Christus heeft het eucharistisch offer ingesteld opdat het voor ons een bron zou zijn van het eeuwig leven (slotgebed). Daarom moeten wij geen uitvluchten zoeken, hoe gewichtig ze ook mogen schijnen, maar aanzitten aan het offermaal (evangelie), opdat de vrucht daarvan naar buiten zou uitstralen in de onderlinge liefde (epistel).

Uit: Dagmissaal

Feest van het Heilig Hart van Jezus - vrijdag 11 juni

Dit feest wordt gevierd op het einde van het octaaf van Sacramentsdag. Op 16 juni 1675 ontving Margaretha-Maria Alacoque in Paray-le-Monial een visioen, waarin Jezus haar zei een feestdag ter ere van zijn Heilig Hart te verlangen op de vrijdag na het octaaf van Sacramentsdag. Met al haar energie verspreidde zij deze boodschap van de Hemel. Daarbij kreeg zij steun van Claude de la Colombière, overste van de Jezuïeten in Paray-le-Monial.

Hoewel Margaretha-Maria Alacoque reeds in 1675 een feestdag ter ere van het Heilig Hart verlangt, wordt een eerste Heilig-Hartliturgie pas in 1765 door paus Clemens XII toegestaan (voor wat betreft Polen). Paus Pius VI wijdde er zijn encycliek *Auctorem Fidei* aan waarin hij het jansenisme en allerhande ongeoorloofde politieke en liturgische vernieuwingen veroordeelde. Officiële goedkeuring van de Heilig Hartverering werd in 1854 door Paus Pius IX verleend en het feest werd opgenomen in de liturgie in 1856. In 1873 werd door Pius IX vastgelegd dat voortaan de maand juni de 'Hart-van-Jezus-maand' zou zijn. In 1899 verscheen vervolgens de encycliek *Annum Sanctum* van paus Leo XIII, waarin hij de wereld toewijdt aan het Hart van Jezus, dat een 'gelukbrengend en goddelijk teken' is. Paus Pius XII schreef in 1956 zijn encycliek *'Haurietis Aquas in Gaudio'* over het Heilig Hart en de betekenis ervan voor de wereld.

Maar, wat is er gebleven van de toewijdingen van parochies, gezinnen, een heel volk aan het H. Hart? Aan kerken en kathedralen zien we nog H. Hartbeelden staan: Christus die met open armen de mensen opwacht om hen te zegenen, om hen aan zijn Hart te drukken. Mooie beelden, uitdrukking van de liefde van Christus. Die beelden staan nu wat verloren....

Een homilie

Als gelovige katholieken worden wij telkens weer geconfronteerd met het optreden van de Kerk in het openbaar, met fouten en zonden van gelovigen, van priesters en van bisschoppen. Het ene schandaal volgt de andere op en het schijnt of er nooit een eind aan komt.

In een zekere zin moeten wij op de hoogte zijn van de situatie van de Kerk. Maar het blijft altijd de vraag die wij ons moeten stellen: helpt mij dat om in de hemel te komen?

Het goede nieuws is dat er ook een *andere* kant van de Kerk bestaat, nl. die kant die wij niet kunnen zien: de geestelijke en de mystieke realiteit van de Kerk.

En die optiek is niet alleen veel interessanter dan de tegenwoordige verhalen in de media, maar bovendien ook een hulpmiddel om hier op aarde gesterkt te zijn door de waarheid én tegelijk ook bereid te zijn om de genade voor het eeuwig leven te ontvangen.

Er bestaan zeker vele mysteries in de geestelijke wereld van het geloof, maar het grootste in dit bereik is het mysterie van de Allerheiligste Drievuldigheid. God zelf is zo groot, oneindig, schoon, machtig, zodat ons de woorden ontbreken om die grootheid en liefde te kunnen uitdrukken.

De heilige Paulus heeft nochtans een poging gewaagd door te zeggen: *“O diepte van de rijkdommen van wijsheid en kennis van God! Wat zijn toch zijn oordelen ondoorgrondelijk! Wie immers heeft ooit de gedachten des Heren gekend, o wie is zijn raadsman geweest?”*

De heilige Paulus duidt daarmee aan dat er niemand is die boven God zou kunnen staan. Er is niemand die aan Hem zou kunnen tippen. Geen engel en geen mens is hem gelijk.

In de kerkgeschiedenis hebben wij een heel leger van gelovigen die op een bijzondere wijze de Drievuldige God hebben mogen zien, horen,

voelen, uiteraard op een mystieke manier; niet zoals wij in het dagelijks leven iets zien, horen of voelen.

God is altijd meer, God is altijd groter - Deus semper maior.

Eén van die mystici is Jan van Ruusbroec (1293-1381) die zijn geestelijke ervaring in woorden probeert uit te drukken:

“Wanneer de mens de wonderbare rijkdom ziet, de verhevenheid van de goddelijke natuur en al de menigvuldige gaven die God aan zijn schepselen wil bieden, dan ontstaat en groeit inwendig in hem een grote verwondering over de zo grote en menigvuldige rijkdom van God en over de oneindige trouw die Hij zijn schepselen betoont. Hieruit ontspringt in de menselijke geest een onzegbare innerlijke vreugde en een groot vertrouwen op God. En deze inwendige vreugde ontvangt en doorstroomt zowel al de vermogens van de ziel als de eenheid van de geest”.

Een onzegbare innerlijke vreugde. Mochten wij deze vreugde ervaren en ze in ons hart laten wonen dan zouden niet alleen het nieuws in de media, maar ook de dagelijkse zorgen en noden verbleken en uiteindelijk verdwijnen.

De werkelijkheid van God is oneindig; die van wereld is echter tijdelijk en begrensd. De realiteit van de Drievuldige God prijkt oneindig boven al onze voorlopige probleempjes in dit leven.

Stel dat je hier op aarde eeuwig zou kunnen leven, maar ook met alle gevolgen van dien. Het meest belangrijk gevolg zou zijn dat je nooit in de hemel zou kunnen komen.

Voor een gelovig iemand is dat een verschrikkelijke gedachte omdat je dan ook nooit eeuwig bij God zou kunnen zijn. Nooit bij God maar altijd bij je zorgen en problemen, je lijden en pijn. Dat is niet HET leven. Dat mag de wereld ons niet opdringen.

Ons verlangen naar de hemel moet op dit hoogfeest van de Drie-eenheid van God groeien. We mogen ons niet langer op aarde vastklampen en aardse goederen verzamelen en in aardse gedachten blijven plakken, maar de tijd nuttig gebruiken voor de vereniging met God, voor het mystiek leven, de stilte en de vrede.

Wij kunnen en mogen strijden voor het Rijk van God en de eer en verheerlijking van de Drie-ene God. Amen.

Homilie Pater Stefan

Ter overweging

*De ondergang van een natie begint met de afwijzing van God.

*Zij die bidden hebben hoop. Zij die weinig bidden lopen groot gevaar.
Zij die niet bidden gaan verloren (Pater Pio)

*De heilige Paulus vermaant ons tot een rationeel geloof waarin het geloof en de rede - als twee vleugels - ons doen opstijgen tot de contemplatie van de Waarheid die God is, zie Rom 12,1 .

En hij vermaant ons tot het houden van een gezonde afstand van het wereldse denken:

“Stemt uw gedrag niet af op deze wereld; wordt andere mensen, geleid door een nieuw inzicht, zodat ge kunt onderscheiden wat God wil, wat goed is, en Hem welbehagelijk en volmaakt”. (Rom 12,2)

“Word gesterkt in de Heer opdat u stand kunt houden tegen het bedrog van de duivel. Onze strijd is niet tegen vlees en bloed, maar tegen de heersers van deze wereld van duisternis, tegen de geesten van het kwaad die in de hoge plaatsen wonen. Neem daarom de wapenrusting van God op, opdat u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad en kunt blijven staan na alle beproevingen te hebben doorstaan. ”(Ef 6: 10-13).

*De Kerk heeft de plicht een visie op het menselijk lijden en bestaan voor te stellen, in het perspectief van het eeuwige leven, in het licht van het geloof.
Kard. Muller

Verantwoordelijk en opsteller: C.C.

Foyer(HUIZE) Marthe Robin vzw
Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat
T: 00(32) 03 645 14 67 • E: foyer.marthe.robin@skynet.be
W: www.foyermartherobin.net info@huizemartherobin.net
www.huizemartherobin.net www.facebook.com/huizemartherobin